

I. Sygn. akt VII U 2163/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Łempicka

na posiedzeniu jawnym rozpoznał sprawę

z wniosku A. F.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem A. F.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 06 sierpnia 2014 roku znak:(...)

postanawia:

I. zawiesić postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 kpc do czasu rozpoznania sprawy VII U 2890/13;

II. wniosek o wypłatę świadczenia w pełnej wysokości przekazać do rozpoznania Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Sygn. akt VII U 2163/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2014 roku Prezes KRUS dokonał potrącenia przysługującej wnioskodawcy do wypłaty renty rolniczej. Potrącenie spowodowane było zaległymi składkami na ubezpieczenie społeczne rolników oraz składką na ubezpieczenie za bieżący kwartał. Odwołanie od powyższej decyzji wniósł wnioskodawca, który zakwestionował potrącenie 50% świadczenia z powodu prowadzenia gospodarstwa rolnego. Wskazał, że nie prowadzi gospodarstwa z uwagi na chorobę (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy powtórzył uzasadnienie zaskarżonej decyzji nadto wskazał, że wnioskodawca nadal jest właścicielem gospodarstwa rolnego co powoduje, że renta nie jest wypłacana w pełnej wysokości (odpowiedz na odwołanie k.4).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca w dniu 2 stycznia 2013 roku złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. ***W punkcie II złożonego wniosku wnioskodawca oświadczył, że jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,39 ha*** (wniosek akta KRUS). Organ rentowy decyzją z dnia 21 maja 2014 roku ustalił wnioskodawcy prawo do renty, przy czym w związku z prowadzeniem działalności rolniczej wypłata

części uzupełniającej została zawieszona, zaś z części podlegającej wypłacie potrącone zostały zaległości z tytułu niezapłaconych składek (decyzja k.59 akt KRUS). Wnioskodawca zakwestionował wysokość potrąconych składek, po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, w której ponownie wskazał kwotę do potrącenia oraz zawieszenie części uzupełniającej (decyzja k.81 akt KRUS).

Na rozprawie w dniu 11 marca 2016 roku oraz w dniu 23 maja 2016 roku (k.61 i k. 78) wnioskodawca reprezentowany przez pełnomocnika oświadczył, że w zaskarżonej decyzji kwestionuje zawieszenie części uzupełniającej, gdyż nie prowadzi działalności rolniczej. Natomiast na rozprawie w dniu 7 września pełnomocnik wnioskodawcy zmodyfikował odwołanie w ten sposób, że poparł odwołanie w części dotyczącej zawieszenia części uzupełniającej oraz w części dotyczącej potrącenia zaległości.

Zgodnie z art. 177§1 pkt1 k.p.c. Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. W niniejszej sprawie nie było sporne to, że w tutejszym Wydziale toczy się spór pomiędzy wnioskodawcą a organem rentowym o zaległości z tytułu składek (sprawa VII U 2890/13). Jest oczywiste, że od wyniku tej sprawy, której przedmiotem jest wysokość zaległości wnioskodawcy w zakresie opłacania składek zależy wynik sprawy niniejszej, której przedmiotem (po modyfikacji odwołania) jest kwestionowana wysokość potrąceń z należnej wnioskodawcy renty. Powyższe powoduje, że zasadne jest zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania sprawy o wysokość zaległych składek, dlatego orzeczono o zawieszeniu.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy nie mógł orzekać w przedmiocie wypłaty zawieszony części uzupełniającej renty rolniczej. Wprawdzie Sąd prowadził postępowanie dowodowe w przedmiocie prowadzenia działalności rolniczej przez wnioskodawcę a czynił to dlatego, że organ KRUS nie podnosił faktu braku wniosku o wypłatę części uzupełniającej, Sąd zatem błędnie uznał, że wniosek taki był składany przez wnioskodawcę. Brak takiego wniosku organ rentowy wskazał dopiero na rozprawie w dniu 7 września 2016 roku a wnioskodawca nie potwierdził, że taki wniosek składał, brak jest także wniosku w aktach rentowych. Zatem zaskarżona decyzja KRUS nie rozstrzygała prawa wnioskodawcy do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej, gdyż wnioskodawca nie wnosił o jej wypłatę a w pierwotnym wniosku, jak wskazano wyżej, złożył oświadczenie o prowadzeniu gospodarstwa rolnego.

Należy wskazać, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych dochodzenie przed sądem prawa do świadczenia z ubezpieczenia społecznego, które nie było przedmiotem decyzji organu rentowego, jest niedopuszczalne (z wyjątkiem przewidzianym w art. 477⁹ § 4 k.p.c.), a treść decyzji, od której wniesiono odwołanie, wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu. Żądanie w przedmiocie wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej zawarte w odwołaniu i potwierdzone w oświadczeniach na rozprawach, zostało więc na podstawie art. 464 § 1 k.p.c. przekazane organowi rentowemu jako właściwemu. Dopiero od decyzji wydanej przez organ rentowy na skutek tego wniosku ubezpieczony będzie się mógł w przyszłości odwołać.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów Sąd postanowił jak w orzeczeniu.